

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نښاد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

نشریه شاتو
سید هادی " طغیان"
۱۸ نومبر ۲۰۱۳

مشکلات جوانان

مشکلات جوانان در جامعه امروزی افغانستان یکی از دشواری های عمده می باشد که هر جوان زحمتکش ما با آن دست و پنجه نرم کرده و می کند. بیش از سه دهه جنگ های داخلی، مداخلات، استعمار، استثمار، انحصار و تجاوز کشور های امپریالیستی یکی از بارزترین عوامل غرق شدن جوانان ما در این منجلاب می باشد. رو آوردن هزاران شهروند زحمتکش و بیچاره ما به مواد مخدر، بیکاری، فقر، رهزنی، ترک وطن و توهین و تحقیر، کارهای طاقت فرسا و... از سوی فیودالها، امپریالیستها، مزدوران خارجی و بادرانش و صدها مشکل دیگر امروز هر جوان و نو جوان را که همه شان اولاد زحمتکشان و همان طبقه مظلومی که در طول تاریخ زیرسایه ظلم و فقر به سر برده اند و از همان خانواده هائی که روز و شب جان می کنند، عرق می ریزند، دستهای شان آبله باران می شود، کمرشان زیرکار و تولید ارزش اضافی برای امپریالیستها دو قات می شود، به انواع گوناگون امراض مبتلا می شوند، می باشند. به علاوه ای آن بازهم از نسل جوان و نو جوان ما به عنوان یک ابزار استفاده می کنند و یکی شان را علیه دیگرش تحریک می کنند تا هر چه بهتر و خوبتر همین دژخیمان خلق، از آب گل آلود، ماهی های دلخواه خود شان را بگیرند. همان سیاستی که کشور های امپریالیستی در گذشته و فعلاً انجام دادند و مردم ما را میان خون و خاک نشانندند و هر قوم را علیه قوم دیگر که همه شان بیگناه و زحمتکشان، بودند تحریک کردند به هرنحوی از شان استفاده کردند. همان فیودالان، خیانت گران، جنایت کاران و مزدوران خارجی که دیروز از جوانان در سنگر ها به ضد همدیگر شان برای رسیدن به قدرت و چوکی، بلند منزل ها، شهرک و ساختمان ... استفاده می کردند. وقتی که نونهالان تهیدست ما دوران مکتب را با هزاران مشقت و سختی به پایان می رسانند، بیکاری در جامعه، فقر و تنگدستی در خانواده های زحمتکشان و راه نیافتن جوانان به پوهنتون ها و... آن ها را مجبور به ترک پدر و مادر، زن و فرزند و دور از وطن و کاشانه ای شان می کند، راه کشور های همسایه را در پیش می گیرند که تا رسیدن در آن جاها تیر باران می شوند، در بحر ها غرق می شوند، برای همیشه ناپدید می شوند... و تعدادی که با صدها مشکل می رسند، در آن جا تا نیروی کار در بدن دارند از نیروی کار شان به بدترین حالت ها استفاده می کنند و زمانی که نیروی کار در بدن شان نماند، معتاد و عملی با هر نوع توهین و تحقیر اخراج می کنند.

بر بادی کشور و فلاکتباری نسل جوان و آن هم از خانواده های فقیر در تاریخ افغانستان معاصر با تعدد زوجا و ازهر زن تعدد پسران با احمدشاه آغاز و با نواسه های او ادامه یافت که هر کدام شان به خاطر قدرت و حیف و میل به هر نوع عملی دست زدند و در مقابل جوانان ما در معرض مشکلات و گرفتاری ها سوخت. همان مشکلات عظیم، همان آتشی که هنوز هم به آتش افروخته شده ای آنان می سوزیم و جنایات شان کشور و مردم را به تباهی رساند از خون

شهروندان زحمتکش ما آسمان وزمین به خود فرش قرمزگرفت . بناءً بر هر یک از والدین زحمتکش ما که عمرگرانیهای شان در آتش جنگ و جنایات فیودالان و تشنه های قدرت به پایان رساندند، لازم و ضروری است تا اولاد شان را از ابتداء آگاه کنند که ابزاری برای زانو صفتان قرار نگیرند و در گوش های شان وحدت و یک پارچگی را تلقین نمایند تا هیچ دستی آنها را از هم جدا نتواند.

یکی از راه هائی که نسل جوان ما درچنگال خونین سیاست گرگ های دو پای درنده قرار نگیرند، وجود استادان زحمتکش است، که باید وظیفه ایمانی و وجدانی خود دانسته، باتمام جوانان محصل و شاگرد رویه پسندیده داشته از مسائلی که وحدت ملی را خدشه دار می سازد پرهیز نمایند چون استاد یک سرمشق یا نمونه ای خوب برای محصلانش می باشند. محصلانی که با صد ها مشقت و بد بختی در پوهنتون هاراه پیدا می کنند با مشکلات دیگری که عبارت از شیوه تدریس نا درست استادان تا انداختن انواع تبعیضات قومی، لسانی، مذهبی، سمتی نژادی و غیره و تا تعیین ومقررکردن ها در تحصیلات عالی ونیمه عالی، مکاتب که به اساس روابط صورت می گیرد نه ضوابط از دشواری های دیگری است که جوانان با آن درگیر هستند. فقر، بیکاری، ضرورت تجربه کاری يك الی دوساله، شرایط اساسی برای پیداکردن کار ولقمه نان است.

امروز درمؤسسات شرط اول اشتغال انگلیسی و کمپیوتر می باشد این که در دوران پوهنتون تجربه کاری را از کجا پیداکنی هیچ وقت سوال نشده است. همان محصلی که روزها پوهنتون رفته شبها عرق ریخته ومزدوری کرده یا شب درس خوانده روزها عرق ریخته ومزدوری کرده از کجا باید تجربه کاری پیدامی کرد. حالا این که این جوان چه وقت باکدام سرمایه و اقتصاد انگلیسی بیاموزد و درصورتی که در فقر زاده می شوند و در بدبختی و فلاکت باری بزرگ می شوند پول انگلیسی خواندن را از کدام راه به دست آورند. باز اگر یک جوان ما بعد از سپری کردن پوهنتون کار پیدا کرده نتوانست در مقابل عنعنات سنتی قرارمی گیرد وسرسخن همه شده که بچه فلانی ۱۶ سال درس خوانده حالا بیکار است. بچه فلانی درس نخوانده اماحالی صاحب موتر خانه و... می باشد، اما غافل از این که پول این ها از کجا به دست آمده درصورت که جز از خون و عرق و آبله دست زحمتکشان چیزی دیگری نیست.

اگردنیا طلب داری بیا از راستی بگذر

بجز انگشت کج از کوزه روغن بر نمی دارد